

humilitate quāta sollicitudine cogi-
tatio salubris nō aliter q̄ diuine di-
gnatōis sermo suscipi debeat: et be-
sterno sermone p̄tīm iā diximus: et
hobierno nihilomin⁹ aliquāto lati⁹
us p̄suadere conabimur. **Beati** enī
qui audiūt verbū dei. et custodiūt il-
lud. **Vultis** nosse q̄s beati? **Primus**
quidē sonās in aurib⁹ aīe vōx diuina
oturbat. terret diiudicatq;: s̄ conti-
nuo si bñ abūteris viuificat. liq̄ facit
calefacit. illūmat. mūdāt: demiq; et
cib⁹ noster ē et gladius et medicina et
firmatō. et requies: resurrectō q̄s
et cōsumatio nostra. **Nec** mireris q̄
verbū dei iā nūc inueniam⁹ omnia in
oib⁹ esse q̄tū spectat ad iustificatō-
nē: siq̄tēz et futurū ē omnia in omib⁹
ad gloriificatōēz. **Audiat** illud pec-
cator: et turbabit⁹ venter eius: a vō-
ce illa carnalis aīa otremiscet. **Om-**
nia nāq; cordis secreta rimat⁹ atq;
diiudicat sermō viuus et efficax: cor-
dium atq; cogitatōnū p̄scrutator. **Uñ**
et licz mortuus in peccato: si au-
dieris vocē filij dei viues. **Sermo** enī
quē loquē: spūs et vita est. **Si** cor tu-
um indurātū est: memēto scripture
dicentis. **Emitte** verbū suū. et liq̄-
faciet ea. **Et** item. **Aīa** mea liquefa-
cta est: vt dilectus locutus est. **Si**
tepīdus es et euomī iā formidas: nō
discedas ab eloq̄o dñi et inflāmabit
te: q̄a eloquiū eius ignitum valde.
Quod si tenebras ignorantie plan-
gis: diligētē audi q̄ loquat⁹ in te
dñs deus: et erit lucerna p̄dib⁹ tuis
verbum dñi et lūmē semitis tuis. **At**
forte esse t̄aro amplius doles. quāto
clarius peccata etiā mīma illumina-
tus agnoscis: s̄ sanctificabit te pas-
ter in veritate q̄ est vtiq; sermo ei⁹:
vt inter apostolos audire merear-
is. **Itē** vos mūdī estis: apter fmo-

nē quē locutus sū vobis. **Tā** vero cū
laueris man⁹ tuas. ecce p̄auit in cō-
spectu tuo mēsam: vt nō de solo pa-
ne viuas. s̄ ex omni verbo q̄d p̄ce-
dit de ore dei: et in fortitudine cibi il-
lius curras viam mandatorū eius.
Vbi cōsistūt aduersū te castra. et s̄
liū tēptatōis insurgit: arripe gladi-
um spūs quod est verbū dei: et in eo
facile triūphabis. **Uñ** si forte vt est
certaminis cōsuetudo cōtingerit ali-
qñ vulnerari: mittet verbū suū et sa-
nabit te. et eripiet te de interitio-
nib⁹ tuis: vt in te q̄s impleatur q̄d ait
cēturio. cuius fides tā magnifice cō-
mendat⁹. **Dñe** inquit dic tātū verbo
et sanabit⁹ puer me⁹. **S̄** et si titubas
adhuc. cōfiteri clama: mei autē pe-
ne moti sūt pedes. pene effusi sūt
gressus mei. et in verbis suis cōfir-
mabit te vt experimēto discas: q̄s
magis verbo dñi celi firmati sūt et spū-
oris eius omnis virtus eorū. **In** hīs
atq; hōmī p̄seuera. in talib⁹ iugiter
exercere: donec iā dicat spūs vt re-
quiescas a laborib⁹ tuis. **In** hoc ver-
bo quiesces dulciter ac suauiter so-
poraberis: donec veniat hora. cū om-
nes q̄ in monumētis sūt audiet vo-
cē eius et p̄cedent. **S̄** q̄s. **Alij** quidēz
in iudiciū: alij vō in vitā eternāz. **Et**
q̄s scit. si est dign⁹ amore vel obioz.
Tūc maxie memor esto vbi tui ser-
uo tuo dñe in q̄ mihi spēs cōdidisti: vt
ab auditōe mala nō timeā: s̄ beata
magis auditō p̄ducat ad visionem
cū dices. **Venite** benedicti p̄ris mei
et c. **Quicūq;** enī cōfitebit⁹ me coram
hōib⁹ ait ipse: hūc et ego cōfitebor in
cōspectu p̄ris mei et angelorū scōrū:
q̄d nob⁹ cōferre digne ē ipse q̄ cōstitu-
tus est iudex viuorū et mortuorū.

De q̄tuor mobilis orandi.

F f hñ

Quatuor mihi videntur ora
bi motos exprimere apo
stoli verba dicentis. Vo
lo primum fieri obsecra
tiones. deinde orationes.
postulationes: gratiarum actiones. Sūt
enim quos adhuc peccati conscien
tia terret et cruciat. nondum acce
pta resistendi virtute: tunc scilicet
cum primum ipsos in peccatorum ce
no iacentes spiritus veritatis irrabi
at. et excitans erubescere facit et ti
mere deum: dum vident immanitas
tem criminum. meritoz exiguitatē:
et velut ardente corā se gehennam
expauescentes: quoniam in seipsis boni
nil inveniūt: aliunde apprehendūt
de reganē. Sciūt enī qd nō sit tutum
in aspectu dñi dei sui vacuos appa
rē. extra legis pceptū: et multo min⁹
id psumere plenis stercore manib⁹
audent. Quia g̃ timēt et merito ti
mēt p seipsos accedere: student q̃ si
per alios supplicare. Tale est illud
orōnis genus. quo solemus uti dicē
tes. Sancte pater ora p nobis: et simi
lia. Maxime vero illud obsecratō ē
manifesta: p passionē tuam. libera
nos dñe: et cetera in hūc modum.
Tale enī videt. ac si latro deprehē
sus et iam vicinus suspēdio. qm̃ peni
tus desperat. nec inuenit in se vñ ve
niam deprecē: extendens brachia di
cat. q̃a sic passus est xp̃us: ut eoz
a quib⁹ teneb̃ animos moueat ad
pietatem. Credo ego de talib⁹ dici
posse: q̃a regnū celoz vim patit̃ et
violētī diripiūt illud. Vim faciebat
regno celoz publicanus ille: quan
to dū non auderet. oculos ab celos
leuare ipm̃ celū ad se potuit incliare
Simile aliquid mulier illa egisse vi
det: que pfluuiū sanguinis hñs. dū
timeret ad xp̃um accedere: fecit ab

eo virtutē exire. Furtim enī tetigit
fimbriā et curata est ab infirmitate:
vñ indignātis q̃dammodo verbū vi
detur qd de ea dñs ait. Quis me te
tigit? Et addidit. Senti a me exire
virtutē. Non credo qd sit inter nos
quispiam. s̃ forte nōnulli in seculari
ouerfatōe poterunt aliquāto expe
riri quid loquor: ut inuiti fluxū san
guinis paterent: eius in quā sangui
nis qui regnū dei nō possidebit. Et
enī q̃ facit peccatū. seruus est peccā:
nec sua se poterit et inē virtute etiā
si volet. Huic g̃ minime expedit per
seipm̃ ad xp̃m accedere. s̃ tangere
si quā inuenerit eius fimbriā: s̃ est
eum considerare hominē quē humilio
rem viderit et extremū in ecclesia q̃
est vestis xp̃i: eū inq̃z qui elegit ab
iectus esse in domo dei oportet consi
derare: quoniam is vere est fimbria posita
in ora vestimenti: ad quā vñq̃ spūa
lis vnguenti descendens a capite co
pia tota decurrit. Hūc si beneficijs
aliquib⁹ seu prece humili aut ofelli
one pura tetigerit. ut affectū eius
erga se moueat ad opatiendū sibi:
habeat fidem. et sine dubitatōe sa
nabit. Illud tamē nouerit fimbria
nō a se. s̃ a xp̃o exisse virtutē: qui et
tangi se ptestat̃ in fimbria. Exp̃si
nunc vobis quantū potui: quale sit
et cui anime necessariū genus obse
cratōnis. At vero iā cōmendi vir
tute accepta securus accedit: qui si
bi cōsciū fuerit p delictis pteritis
veniam querēs et oratōne vtens. que
nostri oris est ratō: qm̃ iam ore suo
loquit̃ cum deo suo. Hinc illud est
qd maria magdalene. q̃sq̃z nō min⁹
humilis emorruosa illa. nō sic tamē
verē accedere: s̃ rigat lacrimis pe
des capillis tergit. vngit vngento:
osculat̃ ore deuoto. Vñ satis liquet

q̄ om̄itō iā ap̄fuerat in corde suo
a peccō deinceps abstine. ⁊ q̄i p̄flu
uium stare. **Quod** si tam consuetus
es tu: primū est vt ip̄i dñō in orōe
loquens recogites annos tuos in
amaritudine aie tue. **Dehinc** post
q̄ in lamētis penitētie aliquādiu p̄
seuerās hilaritatē quandā ⁊ fiducia
cōceperis inbulgentie. accede iā ad
postulatōnes: vt secure tanq̄ reces
ptus in grām dñi tibi ⁊ seruīs tuis
audeas petere q̄d oportet. **At** fors
tasse requiras vnde aut q̄modo nos
se poteris. vtrum hanc cōsecutus sis
inbulgentiā. **Sic** nimirū cōseruande
humilitatis grā. diuina solet pietas
ordmare: vt quanto quis plus p̄fi
cit: eo minus se reputet p̄fecisse. **Nā**
et vsq̄ ad supremū exercitiū sp̄ualis
gradū. si q̄s eousq̄ puenierit. aliq̄d
ei de primi gradus imperfēctōe re
linquit: vt vix sibi primū videat ab
eptus. **Attū** scio q̄ hodie lectū sit
in euāgelio: dixerat ih̄esus palitico
cōfide fili remittetunt tibi peccata
tua: treputatū est ei in blasphemis
am. **At** ille cui nimirū cogitatio ho
minis confiteet. quid inquit cogitas
tū mala in cordibz v̄ris? **Blasphē**
mare me blasphematis: ⁊ q̄si ad ex
cusandū. vim visibilis curatōis. vir
tutē m̄ibi inuisibilez vsurpare. **Sed**
ego vos potius blasphemos esse cō
uinco: signo p̄bans visibili inuisibi
lem potestātē. **Vt** sciatis inq̄t q̄ po
testatem h̄z filius hominis in terza
dimittēdi peccata. tunc ait paraliti
co. **Surge** tolle lectū tuū ⁊ ambu
la. **Et** tu ergo si iam surgis deside
rio sup̄noꝝ: si grabatū tollis cor
pus sc̄z a terrenis eleuans volupta
tibz. vt iam nō ferat anima occupā
tētijs eius s̄ magis ipsa vt dignus
est regat illud ⁊ ferat q̄ nō vult: si

semū ambulas que retro sūt obliui
scēz ab ea que ante sunt te exten
dens. desiderio ⁊ ap̄posito p̄ficiēdi: cu
ratū te esse non dubites. **Neq̄** enī
surgere poteris si nō aliq̄ten⁹ onus
esset alleuiatū: ⁊ nec grabatū tolle
re nisi exonerat⁹ magis: q̄ nec am
bulare feruore quersatōis cū pecca
toꝝ graui mole possibile est. **Pro**
pter quod fiducialis iam postulare
potest qui eiusinodi est: tantū caue
at ne forte aut postulet nō postulā
da: aut min⁹ postulet que nō a deo
sūt postulāda: aut ea tepide querat
que toto effectu ⁊ om̄i tpe sūt que
renda. **Petit** et nō accipit eo q̄
male petatis: vt in occupatōis ve
stris. **Sic** agit omnis qui terrena q̄
rit vltra necessitatē: qui mundia
lem gloriā sectatur aut volupta
tem. **Tale** est etiam quod solent se
culares homines mortem inimico
rum in oratōibus postulare: cetes
raq̄ similia: que non oportet. **At** ve
ro si tēporalia defuerint. petenda q̄
des sūt. quantū necessitas humana
requirit: s̄ iuxta beati gregoriū sen
tentiam non sunt nimium requirē
da. **In** quo genere etiam illa sp̄irī
tualia sunt sine quibz nihilominus
salus constare potest: vt sermo sc̄ia
entie. gratia curationum. omniaq̄
de quibz certum non habemus q̄d
expediat nobis: vtpote si te fatiget
temptatio supplicandum quidem p̄
ea. vt auferatur a te. sed non nimis
obnix: quoniam in talibus memis
nisse semper oportet apostolice illi⁹
sententie. nos enim quid oremus si
cut oportet nescimus: ⁊ deo magis
committere. q̄z temere aliq̄d apud
nos definire. **Nec** autem sunt toto
affectu ⁊ oī tpe postulāda. s̄ sūt p̄
q̄bz incessant ⁊ q̄z obnoxe poterūt

ab deū clamēt desideria tua: vt ha-
beas gratiam eius bonam et place-
re possis in oculis pietatis ipsius et
in eorum uisus et moriaris in ipso: vt glo-
ria eius uidere et ipso frui in perpetuum
merearis. De his enī dictū est: sine
intermissione orate. **Vñ** et propheta: ex-
quisiuit inquit te facies mea: faciem tuā
domine requirā. Et alibi. vnā ait petij a
domino. vt inhabitē in domo domini oībus
diebus uite mee. Porro ad quātum ge-
nus orōis quod est grāz actio ppau-
cos attingē credo: et quod rarius eo pre-
ciosius est. Multā enī prorsus grāz
inueniet apud deū: quē iuxta promif-
sionē suā exaudit antequam inuocet et
testimoniū reddit spūi eius spūs quē
habz ex deo: quoniam exauditū est desideri-
um eius: ita vt certus iam nō orare
sed grās agere possit. Sic enī habes
in salarij resuscitatōe: ubi dñs licet
prius nihil orasset. patet inquit grās ti-
bi ago quā audisti me. Prima igitur
id est obsecratō uerecūdo fiat affe-
ctus: secūda quā apprie dixim⁹ oratō-
nē affectu puro: vt uidelicet nō dissi-
mulemus peccata. non nos palpes-
mus: sciētes quod sic quicquid inuenit gra-
tiā apud deū: si inuētus fuerit dur⁹
iudex in semetipso. Tercia id est po-
stulatō amplū querit affectū et fi-
ducie latitudinem: sicut scriptū est.
Postulet aurē in fide nihil hesitās.
Credo enī propterea dictū. quēcunqz
locum calcauerit pes uester. uester
erit: quod tantū impetrabimus quā-
tū porrexerimus pedē fidei. Quarta
que est grāz actio. ipsa debet es-
se deuotōne plenissima et delicijs af-
fluēs. Tā uere de reuerentia orōnis
in eo quod lectū est in capitulo ipsius
regule. vos modo sollicitauit autori-
tas: ex cuius occasiōe aliqz de oratō-
ne dicēda putauī. Illud tñ breuē

dico. nōnullos ut arbitror expro-
bū in orōe arbitratē et ebetudī-
nez quādā mentis: ut solis orantes
labijs non satis attēbant neqz quid
dicant neqz cui loquant: pro eo quod
ut ex consuetudine quādā cū minus
digna reuerentia et sollicitudine ac-
cesserunt. Quid enī aliud cogitare
debet frater intrās ad orōem quā pro-
pheticiū illud: ingrediar in locū ta-
bernaculi amirabilis. usqz ad thronū
dei. Ommino siquidem oportet nos
orōis tempore curiā intrare celestē:
illā utiqz curiā in qua rex regū stel-
lato sedet solio. circūdante innume-
rabili et ineffabili beatorū spūum ex-
ercitu. Vñ et ipse qui uiderat. quā ma-
iore numerū nō inuenit milia ait mi-
liū ministrabāt ei: et decies milies cē-
tena milia assistebant ei. Quāta igitur
cum reuerentia. quāto timore. quā-
ta illuc humilitate accedere debz a
palude sua pcedens et repens ranun-
culauis. Quam tremebundus quā
supplex: quā deniqz humilis et sollicit⁹
et toto intēto aīo maiestati glorie
in presentia angelorū. in consilio iu-
storū et congregatōe assistere po-
terit miser hominū. In cunctis igitur
actionibz nostris multa opus ē
animi uigilātia: sed precipue in ora-
tōe. Etenim sicut in regula nostra le-
gimus. licet hora omni et omni loco
oculi domini super nos et angeli do-
mini speculentur: maxime tamē in
oratōe. Licet enī semper videamur:
sed tunc etiam presentamus et ostē-
dimus nos. quasi facie ad faciem cū
deo loquentes. Porro quāuis ubiqz
sit deus. in celo tamen orandus est.
ubi quā oratōis tempore cogitandus:
ut mens nostra non oratorij tecto
nō aeris spaciō. nō ipsa retardet nu-
biū densitate iuxta eā formā quā nob

a xpo trahita est vbi ait. Sic orabi-
tis. Pater noster qui es in celis. Ce-
lū idē quābā p̄rogatiua etiāz sedes
siue thronus dei vocat: qz ad eā cō-
paratōem q̄ deū in celis. angeli san-
cti electoz aīe vident: nos miseri
et peregrini sup̄ terrā vix solum no-
men h̄re videmur. Sic igit̄ oret qui
orat. tanqz assumptus p̄ntatus ei
qui sedet sup̄ excelsū thronū in an-
gelis qui mīme ceciderūt et eleu atū
in boibz q̄s fuscitauit de puluere in-
opes et erexit de stercore paupes: si
inquā semetip̄sū cōsideret sic attene-
dat tanqz p̄ntatus dñi maiestatis
vt dicat cū abraha. Loquar ad do-
minū meū cum sim puluis et cinis: et
q̄a tuo p̄cepto omomius. tua insti-
tutōe formatus. id presumo domie
fons pietatis amen.

Quō volūtas nostra diuine volūta-
ti tripliciter subici debeat

Habistis nūc ex regula n̄ra
fr̄es de hūilitate sententiā:
cui ego quotiēs legiē. toto animo
intentos vos esse volo. Insuper est
enim insanus quicunqz in alijs vite
meritis. quicunqz in alia religione
seu sapiētia. nisi in sola hūilitate cō-
fidit. Apud dñm fr̄es ius h̄re non
possumus. qm̄ in multis offēdimus
omnes: s̄ nec fallere eū. ipse enī no-
uie abscondita cordis. quātomagis
opa manifesta: vtīqz nec resistē vi-
ribz qm̄ omnipotēs est. Quid igit̄ re-
stat: nisi ad hūilitatis remedia to-
ta mente cōfugeret quicq̄ in alijs
minus habemus de ea supplere: s̄
o mirauitas. o mira fatuitas cor-
dis nostri: cuius elatōem p̄fecte re-
primere. cuius ceruicōsōs motus oī
no domare humilitatis materia tā

ta non sufficit. quā supbiat ab huc
terza et cinis. Porro totius humili-
tatis sūma in eo videt̄ cōsistere. si vo-
lūtas nostra diuine vt dignū est sub-
iecta sit volūtatī: sicut ait ap̄lcta.
Nonne deo subiecta erit aīa mea?
Scio quidez creaturā omnē velīt no-
lit subiecta esse creatori. s̄z a crea-
tura rationali volūtaria subiectō q̄
rit: vt volūtarie sacrificet dñi cō-
fiteat̄ nomini eius: nō q̄a terribile
est et sanctū: nō q̄a omnipotēs: s̄ q̄a
bonū est. At vero subiectōem istaz
triplicē esse necesse est: vt quod cer-
tum est deū velle id nos volum⁹ omni-
no: et quod certū est eum nolle simi-
liter execremur et nos: q̄d aut̄ incer-
tum est vtū velit aut nolit. neqz ve-
limus ex toto neqz penitus nō veli-
mus. Dic certe fr̄es in hoc me-
dio totū piculū est religiosoz: dū
infeliciter blandimur nobis: et pal-
pantes seducim⁹ nosmetipsos. Dic
accidit vt dissimulemus dñi quere-
re voluntatē: dū et nostrā facere. et
aliquā de ignorantia habere volu-
mus excusatōem. Nuis enim est il-
le tam infelix monachus. q̄ id nol-
le audeat q̄d certus est deum velle:
aut q̄d certus est eū nolle id velle p̄-
sumat. Sed in medio periculū ē his
qui iam egressi de seculo in loco con-
uersionis habitant tanqz in paradiso
voluptatis: sicut in medio paradisi
lignū transgressionis positū erat.
in quo preuaricati sunt parētes p̄-
mi. lignū sciētie boni et mali: non tñ
boni vel mali soli. s̄ boni et mali. Pro-
pt̄ea rogo vos fr̄es diligētē atten-
dite: quia nihil mihi occurrit quod
utilius possitis audire. Vbi certa ē
dei volūtas omnino nostra sequa-
tur: in hijs videlicet de quibus cer-
tum aliq̄d in scripturis inuenim⁹.